

Dün bir arkadaş Dix Ans d'Action Directe (Doğrudan Eylem'in on yılı 1977-1987) kitabının kapağının fotoğrafını göndermiş, altında da yazar Jann Marc Rouillan'ın bir fotoğrafı vardı. Brüksel'de yaptığı basın toplantısında çekilmiş. Kitap Memoire Sociales (Sosyal Anılar) adlı yayınevinden çıkmış. Yazar 25 yıl hapiste kalıp tahliye olduktan sonra önderlerinden birisi olduğu örgütle ilgili kitap yazmış ve solda durup mücadelesini sürdürüyormuş.

Jann Marc'ı tanırım. 1982 yılı başında Paris'in 18. bölgesinde boş duran üç binayı bu örgütle birlikte işgal etmiştik. O zaman Cephe adını kullanıyorduk. Kitapta bu örgütten ve daha sonra işgal evlerinden birisinde kalan MLSPB'den söz etmiş.

Bu örgütle ideolojik olarak ortak herhangi bir yanımız bulunmuyordu ve bunu da birkaç kere onlara açıkça ifade ettik. Doğrudan Eylem örgütü tarihinde ilk kez yaklaşık yüz kişi civarında da olsa bir kitleyle, göçmen işçi kitleleriyle iş yaptı.

Fransa'daki yasaya göre Fransız olmayanlar bir yeri işgal ettiğinde polis onları her zaman çıkarma yetkisine sahipti. Fransızlarla birlikte işgal yaparsanız 24 saatten sonra ancak mahkeme kararıyla işgal yeri boşaltılabilirdi. Resmen ırkçı bir yasa, ama böyleydi. Bu nedenle Fransız bir örgütle birlikte iş yapmak zorundaydık. Önce bölgedeki Lojman Komitesi'ni denedik; korktular, olmadı. Tek alternatif bunlar kalıyordu.

Biz silahlı mücadeleyi Türkiye için savunmuş ve hayata geçirmiştik. Fransa'da bu mücadelenin zemini bize göre bulunmuyordu. Zaten Mahir Çayan da silahlı propagandayı bizim gibi ülkeler için savunmuştu. Fransa'yı bilmiyor değildi. Fransızca bilirdi ve kısa bir süre de bu ülkede kalmıştı.

Dolayısıyla ortak ev işgali dışında bu örgütün başka bir eylemine katılmadık.

Katılanlar oldu, kendileri bilirdi.

Ev işgali sadece Fransa'da değil Türkiye basınında da günlerce konu oldu. Hürriyet işgal binalarına gelip röportaj yaptı, fotoğraflı olarak yayınladılar. (İşgalin öyküsünü fotoğraflarla birlikte **Paris Ev İşgalleri** kitabında anlatmıştım.) İbrahim Yalçın haberi hapishanede iken okumuş, daha sonra "nasıl sevinmiştik bilemezsiniz" demişti.

İki sayı yayınladığımız **Tek Yol Devrim** dergisinin **Ev İşgalleri Özel Sayısı**'nı hazırladık. Action Directe ile ilişkisi olan bir matbaada çok ucuza bastırdık, zaten fazla paramız da yoktu. Matbaada çalışanlar bu örgütten miydi, bunu anlayabilecek kadar Fransızcam yoktu, işimi İngilizce hallediyordum. Hepsi de İngilizce biliyordu.

Bu insanlardaki dayanışmaya hayranım.

25 yıl hapiste yatan birisi çıkınca sudan çıkmış balığa döner. Örgüt yok, eski ilişkiler yok, neredeyse hiçbir şey kalmamış. Bu durumdaki insanların küçük de olsa belirli bir çevrenin dayanışması olmadan kitap yazıp yayınlaması, kendini toplayıp mücadeleyi sürdürmesi neredeyse mümkün değildir.

Örgütün diğer önderi bir kadındı. Natali Meningon (umarım soyadını doğru yazmışımdır). O biraz daha az ama yine de 20 yıldan fazla yatmış, çıktığında bildiğim kadarıyla Yeşiller Partisi kendisini Avrupa Parlamentosu listesinden aday göstermiş...

Benzer durum Almanya'da vardır. Christian Klar adlı Kızıl Ordu Fraksiyonu'ndan bir eylemci 20 yıl kadar hapiste kaldıktan sonra tahliye oldu. Hala solda durduğunu açıkladığı için sağ gazeteler kendisini hedef aldılar. Tahliye olduktan sonra o çevre kendisini hemen aldı, yeni bir hayat kurmasını sağladı ve mücadelesini sürdürüyordur.

Örgüt yıllardan beri bulunmuyor. Fransa'da ve Almanya'da destek sağlayan çevreler o örgütün militanları değil, hatta belki o örgütün çizgisini yanlış buluyor da olabilirler. Buna rağmen kişiye "kapitalizme karşı mücadele etmiştir, 20-25 yıl hapiste kaldı ve hala solda duruyor" diye sahip çıkıyorlar.

Dayanışma işte budur. Senden olmasa bile, geçmişteki çizgisini yanlış bulsan bile yıllarca hapishanede kalmış bir insana tahliye olunca sahip çıkıp destek olmak...

Solun yükseldiği bir dönemde değil zor günler yaşadığı bir dönemde bulunuyoruz.

Fransa'da durum daha da kötü... Almanya'da yine de yüzde 8-9 oy alan ve adı sol olan bir parti bulunuyor. Çizgisini beğenir veya beğenmezsiniz ama tahliye olduğunda geçmişteki çizgisiyle ortaklıkları bulunmayan Klar'a karşı yürütülen kampanyaya karşı çıkanlar arasında onlar da vardı.

Bizde böyle bir dayanışma görmek mümkün değildir.

Örgütlerin kendi insanlarını bile ortada bıraktığı sayısız örnek bulunuyor. Başka örgütten olanla hiç ilgilenmezler. Ya da onun adını kullanabileceklerse ilgilenirler...

Avrupa ülkelerindeki sol hareket bu konuda Türkiye'dekine beş basar...

İmkanlarınız az olabilir, yeterince sahip çıkıp destek olamayabilirsiniz; mümkündür ama en azından elinizden geleni yaparsınız.

Şüphesiz ki bu insanlar 20-25 yıl hapiste kalıp ardından da birileri kendilerine sahip çıksın diye solda durmaya devam etmiyorlar. Bu insanları takdir etmek ve bunu imkanlar oranında destek olarak göstermek gerekir.

Yazının başında da belirttiğim gibi hapisten çıkalı fazla olmamış bir insanın örgütünün tarihini anlatan kitap basıp Brüksel'de basın toplantısı yapması arkada destek olmadan mümkün değildir.

Kimileri küçük de olsa iş yaparak büyür...

Kimileri de başkalarını küçülterek büyümeye çalışır...

Ve uzun vadede daima birinci maddedekiler kazanır...